

[Gert Petersen]

aldeles ikke sikrede os mod sådanne ulykker, og derfor har de ændret deres holdning. Det er ganske naturligt, og det er altså det, man ikke ønsker at se i øjnene.

Jeg tror nemlig, at det egentlige motiv for hr. Poul Dalsager og andre ordførere, der har vendt sig så skarpt imod dette forslag – ofte med mærkværdige forfatningsmæssige begrundelser osv. – er, at de ikke kan lide selve ideen om at få undersøgt på ny, hvordan den befolkning, der blev spurgt for 6–7 år siden, i dag stiller sig til medlemskab af et fællesmarked; de kan ikke lide forslaget af den enkle årsag, som hr. Glistrup kom til at røbe, at de frygter at tabe denne vejledende folkeafstemning.

Selvfølger kan folketinget lade være med at rette sig efter den vejledende folkeafstemning, hr. Poul Dalsager, det erkender jeg; folketinget er ikke forpligtet til at rette sig efter den, men jeg gad nok se det folketing, som bare uden videre turde sidde den overhørig. Nej, det er helt åbenbart, at man frygter en sådan vejledende folkeafstemning.

Det var meget morsomt, hvad der kom til udtryk hos den nye realpolitiker, fjende af dagdrømme og virkelighedsflugt, en politiker med respekt for de økonomiske realiteter, hr. Glistrup. Han fandt, at Danmark i øjeblikket på grund af den socialdemokratiske statsminister Anker Jørgensens dårskeer ikke kan undvære den pisk, som den socialdemokratiske forbundskansler Schmidt knalder med. Det var ikke lige hr. Glistrups ord, det erken- det jeg, men det var især dette – og det fremhævede hr. Glistrup – at vi igennem EF kom i forbundskab med forbundskansler Schmidt, så han kunne få lejlighed til at udøve disciplin over for os. Det var for hr. Glistrup et meget, meget væsentligt argument for at forblive i fællesmarkedet; jeg kan se, at hr. Glistrup nikker, så jeg har tolket ham rigtigt.

Vi har ikke helt det samme syn på den Schmidtske disciplin, men er i øvrigt enige med hr. Glistrup i, at nogle af de ubehagelige ting, der er sket herhjemme: SV-regeringens dannelse og nogle af de følger, den har haft, såmænd nok skal skyldes en indflydelse fra hr. Helmut Schmidt i Vesttyskland. Jeg ved ikke, om det er det, hr. Glistrup er så glad for – så er det udtryk for en interessant politikændring hos hr. Glistrup – men jeg så også, hvordan han afleverede sit manuskript, tror jeg det var, til hr. Poul Dalsager, så det

er, ligesom om der er ved at komme et nyt samarbejde i gang dér. Til lykke, hr. Poul Dalsager! Men lad nu det være.

Jeg synes – og det vil jeg gerne slutte af med – at denne debat hos EF-tilhængerpartierne, hvortil vi nu også klart må regne fremskridtspartiet – det bør fremskridtspartiets vælgere mærke sig – har vist en frygt for på ny at få undersøgt, hvordan befolkningen ser på medlemskabet af fællesmarkedet. Det forbavser mig ikke. Jeg havde ikke regnet med, at forslaget ville have fået nogen særlig gunstig modtagelse, for jeg foruddiskonterede, at denne frygt findes. Derfor vil jeg gentage den appel, som også andre er kommet med, til befolkningen om at gøre brug af de rettigheder, de har igennem det direkte valg, om at gøre det, som de altså ikke kan komme til at gøre direkte i form af en folkeafstemning, nemlig gennem det direkte valg at tage tæppet væk under den over for befolkningen ignorerende holdning, som er kommet til udtryk her i dag.

Poul Dalsager (S):

Det er spændende at konstatere, at hr. Gert Petersen mener at kunne anvende hr. Glistrup i propagandaen imod socialdemokratiet. Når hr. Glistrup nu for en gangs skyld er enig med socialdemokratiet, skal det selvfølgelig bruges, mens hr. Gert Petersen alle de gange, hvor hr. Glistrup har stemt sammen med Socialistisk Folkeparti, har glemt at anvende den samme argumentation.

Det var nu ikke så meget det, jeg ville omtale. Jeg vil hellere bevæge mig lidt ind på hr. Gert Petersens påstand om, at tilhængerpartierne ikke tør tage en folkeafstemning. Nu er vi jo nogle herinde, der er så gamle, at vi kan huske, hvad hr. Gert Petersen sagde for folkeafstemningen i 1972. Da sagde han præcis det samme, nemlig at tilhængerpartierne ikke turde tage en folkeafstemning, men da man så alligevel turde, hvad skete der så? Der skete det, at hr. Gert Petersen ikke ét eneste sekund siden denne folkeafstemning har respekteret folkeafstemningen. Det skal selvfølgelig ikke forstås på den måde, at hr. Gert Petersen har lavet revolution – han er jo reformist, og så laver man ikke revolution – men han har aldrig på noget tidspunkt respekteret og vil aldrig på noget tidspunkt, uanset hvor mange folkeafstemninger vi hol-